

EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 22.5.2014
COM(2014) 287 final

KOMISSION TIEDONANTO EUROOPAN PARLAMENTILLE JA NEUVOSTOLLE

kolmansien maiden kansalaisten maahantulon ja oleskelun edellytyksistä korkeaa pätevyyttä vaativaa työtä varten annetun direktiivin 2009/50/EY täytäntöönpanosta

(EU:n sininen kortti)

KOMISSION TIEDONANTO EUROOPAN PARLAMENTILLE JA NEUVOSTOLLE

kolmansien maiden kansalaisten maahantulon ja oleskelun edellytyksistä korkeaa pätevyyttä vaativaa työtä varten annetun direktiivin 2009/50/EY täytäntöönpanosta

(EU:n sininen kortti)

EU:hun pyritään houkuttelemaan erittäin päteviä muuttajia toteuttamalla perusteellisesti harkittuja maahanmuuttotoimenpiteitä, joiden avulla voidaan vahvistaa talouskasvua ja kilpailukykyä, hakea ratkaisuja työvoimapulaan liittyviin ongelmiin ja kattaa väestön ikääntymisestä aiheutuvia kustannuksia.

Erittäin pätevien muuttajien¹ ja heidän perheenjäsentensä maahantuloa ja liikkuvuutta on pyritty helpottamaan EU:n sinistä korttia koskevalla direktiivillä², jolla yhdenmukaistetaan maahantulon ja oleskelun edellytykset koko EU:ssa ja säädetään näiden muuttajien oikeudellisesta asemasta ja tietyistä oikeuksista.

EU:n sinisen kortin tarkoitus on parantaa EU:n vetovoimaa korkeasti koulutettujen työntekijöiden silmissä ympäri maailman ja lujittaa samalla EU:n osaamistaloutta, sillä maailmanlaajuinen kilpailu huippuosajista kiristyy jatkuvasti. Lisäksi direktiivillä pyritään minimoimaan aivovuoto kehitysmaista ja keskitulotason maista sekä edistämään kiertomuuttoa ja väliaikaista muuttoa.

Jäsenvaltioiden piti saattaa direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöään 19. kesäkuuta 2011 mennessä. Yhteensä 20 jäsenvaltiota³ ei noudattanut vaatimusta määräaikaan mennessä, joten komissio käynnisti niitä koskevat rikkomusmenettelyt. Sittenmin kaikki menettelyt on saatettu päätökseen.

Kaikki jäsenvaltiot, joihin direktiiviä sovelletaan⁴, voivat nyt myöntää EU:n sinisiä kortteja. EU-järjestelmän rinnalla monissa jäsenvaltioissa⁵ toteutetaan omia erittäin pätevien muuttajien houkuttelemiseen tähtäviä toimenpiteitä. Osa jäsenvaltioista⁶ on määrittänyt rajoituksia maahan otettavien erittäin pätevien muuttajien määrälle, kun taas jotkut jäsenvaltiot⁷ ovat hyväksyneet tai pitäneet voimassa suotuisampia säännöksiä kuin direktiivissä edellytetään.

Tämä tiedonanto⁸ annetaan sen johdosta, että komission edellytetään raportoivan Euroopan parlamentille ja neuvostolle sinistä korttia koskevan direktiivin⁹ soveltamisesta. Siinä arvioidaan aluksi tärkeimpiä EU:n sinisen kortin vetovoimaan liittyviä näkökohtia, minkä jälkeen esitetään lyhyt katsaus säännösten sisällyttämiseen lainsäädäntöön eri jäsenvaltioissa.

---

¹ Koska direktiiviä ei sovelleta kolmansien maiden kansalaisiin, jotka tulevat jäsenvaltioon sellaisten kansainvälisiin sopimuksiin sisältyvien sitoumusten nojalla, joilla helpotetaan tiettyjen kaupan ja investointeihin liittyvien luonnollisten henkilöiden ryhmien maahantuloa ja tilapäistä oleskelua [3 artiklan 2 kohdan g alakohta], tässä tiedonannossa ei käsitellä lainkaan palvelujen toimitusmuotoon 4 kuuluvia erittäin pätevien palveluntarjoajien luokkia.

² Neuvoston direktiivi 2009/50/EY, annettu 25 päivänä toukokuuta 2009, EUVL L 155, 18.6.2009, s. 17–29.

³ AT, BE, BG, DE, EL, FR, IT, CY, LV, LT, LU, HU, MT, PL, PT, RO, SI, SK, FI ja SE.

⁴ Kaikki jäsenvaltiot lukuun ottamatta seuraavia: DK, IE ja UK. Kroatian toteuttamaa täytäntöönpanoa ei ole vielä arvioitu maan unioniin liittymisen jälkeen, mutta lainsäädäntö tuli voimaan ajallaan 1. heinäkuuta 2013.

⁵ AT, BE, CZ, DE, EE, EL, ES, FI, FR, NL, LT, LU, SK, SI ja SE.

⁶ BG, CY, EE, EL ja RO.

⁷ AT, BE, CZ, DE, EL, FI, FR, HU, IT, LU, LV, NL, PT, SE ja SI.

⁸ Tiedonanto perustuu komission toimeksiannosta toteutettuun selvitykseen.

⁹ Direktiivin 21 artikla.

Erityistä huomiota kiinnitetään niin pitkälti kuin mahdollista erittäin päteviä muuttajia koskevien kansallisten järjestelyjen vaikutuksiin (3 artiklan 4 kohta), maahantulon perusteisiin (5 artikla), erityisesti palkkakynnykseen, ja muissa jäsenvaltioissa oleskelun edellytyksiin (18 artikla).

1. EU:N SINISEN KORTIN VETOVOIMA

1.1. Tilastot

Koska direktiivin saattamisessa kansallisen lainsäädännön osaksi esiintyi viivästyksiä, sinisen kortin järjestelmä ehti vuonna 2012 olla useimmissa jäsenvaltioissa voimassa ainoastaan muutaman kuukauden¹⁰. Viivästyksistä huolimatta vuonna 2012 myönnettiin 3 664 sinistä korttia ja hyväksyttiin 1 107 perheenjäsenen maahantulo¹¹.

Taulukosta 1 käy ilmi, että eniten sinisiä kortteja vuonna 2012 myönsi Saksa (2 584 kpl; 70,52 % kokonaismäärästä), seuraavaksi eniten Espanja (461; 12,58 %) ja kolmanneksi eniten Luxemburg (183; 4,99 %). Toisaalta Puola, Portugali ja Suomi myönsivät kukin vain kaksi sinistä korttia, Alankomaat ja Unkari yhden ja Belgia, Kypros, Kreikka ja Malta eivät yhtäkään¹². Kypros päätti, ettei se ota näitä muuttajia vastaan lainkaan.

Vuonna 2013 myönnettiin jo ainakin 15 261 sinistä korttia¹³. Eniten niitä myönnettiin Saksassa (14 197)¹⁴, Luxemburgissa (306) ja Ranskassa (304).

Taulukosta 2 ilmenee, että vuonna 2012 sinisen kortin saaneista erittäin pätevistä muuttajista useimmat olivat Aasiasta (1 886). Seuraavaksi eniten sinisiä kortteja myönnettiin Itä-Euroopasta (463), Pohjois-Amerikasta (380), Etelä-Amerikasta (278), Etelä-Euroopasta (227), Pohjois-Afrikasta (174) ja Keski-Amerikasta (118) tulleille työntekijöille. Muualta Afrikasta saapui EU:hun vain 78 erittäin pätevää työntekijää. Oseanialaisille myönnettiin 38 sinistä korttia.

Vuonna 2012 kortteja myönnettiin yhteensä 96:sta eri maasta tulleille työntekijöille, ja yleisimmät alkuperämaat olivat Intia (699), Kiina (324), Venäjä (271), Yhdysvallat (313) ja Ukraina (149). Ensimmäiset vuotta 2013 koskevat tilastot näyttävät vahvistavan järjestyksen pysymisen samana.

Sinisten korttien haltijoiden ammattitiedot ovat vuodelta 2012 käytettävissä vain 294 henkilön osalta 3 664:stä (8,02 %)¹⁵, mikä ei ole tarpeeksi edustava otos.

Saksassa sininen kortti myönnettiin vuoden 2013 alkupuoliskolla 6 131 muuttajalle, joista 4 442 (72,45 %) oli tullut maahan ennen vuotta 2013¹⁶ ja vain 1 689 (27,55 %) kyseisenä vuonna¹⁷.

¹⁰ Neljä jäsenvaltiota pani direktiivin täytäntöön määräajassa, viisi vuoden 2011 loppuun mennessä, kahdeksan vuoden 2012 alkupuoliskolla, viisi vuoden 2012 jälkipuoliskolla ja kaksi vasta vuoden 2013 aikana.

¹¹ <http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page/portal/population/data/database>

¹² HR, LT, SE: direktiivi tuli voimaan vuonna 2013.

¹³ Alustavat ja epätäydelliset tiedot 15 jäsenvaltiosta Euroopan muuttoliikeverkoston satunnaiseen kyselyyn annettujen vastausten pohjalta (vastausten määräaika oli 20.2.2014); suorat yhteydet useiden jäsenvaltioiden maahanmuuttoviranomaisten kanssa.

¹⁴ Saksaa koskevat tiedot ovat alustavia.

¹⁵ Nämä tiedot ovat saatavilla vain seuraavista maista: BG, CZ, EE, FI, FR, HU, IT, LV, PL, RO ja SI.

¹⁶ Nämä henkilöt ovat opiskelleet tai kouluttautuneet Saksassa tai muuttaneet asemansa toisenmuotoisen työluvan haltijasta sinisen kortin haltijaksi.

¹⁷ Lähde: Wanderungsmonitoring: Migration nach Deutschland, 1. Halbjahr 2013. <http://www.bamf.de/SharedDocs/Anlagen/DE/Publikationen/Broschueren/wanderungsmonitoring-I-halbjahr-2013.html>

Vuoden 2013 ensimmäisten yhdeksän kuukauden aikana Saksassa myönnettiin 8 888 sinistä korttia, joista 4 100 (46,13 %) työvoimapulasta kärsivissä ammateissa toimiville¹⁸ ja 4 788 (53,87 %) muiden ammattien edustajille¹⁹. Tänä aikana kortin Saksassa saaneista oli miehiä 6 971 (78,43 %) ja naisia 1 914 (21,53 %) ²⁰.

Kyseisellä ajanjaksolla Saksassa myönnettyjen sinisten korttien saajien ikäjakauma oli seuraava:

- 0–25-vuotiaat: 183 (2,06 %)
- 25–35-vuotiaat: 6 533 (73,50 %)
- 35–45-vuotiaat: 1 765 (19,86 %)
- 45–55-vuotiaat: 308 (3,47 %)
- 55–65-vuotiaat: 95 (1,07 %)
- 65-vuotiaat ja vanhemmat: 4 (0,05 %).

1.2. Erittäin päteviä muuttajia koskevat kansalliset järjestelyt (3 artiklan 4 kohta)²¹

Monissa jäsenvaltioissa on EU:n sinisen kortin lisäksi luotu kansallisia järjestelyjä erittäin pätevien muuttajien houkuttelemiseksi maahan²².

Joissakin jäsenvaltioissa on otettu erityiseksi painopisteeksi tiettyjä henkilöryhmiä²³ tai yksittäisiä ammattialoja, joilla on kansallisella tasolla erityistä työvoiman tarvetta tai puutetta²⁴. Useimmat jäsenvaltiot tuovat itseään esiin erittäin pätevien työntekijöiden kohdemaina ja helpottavat näiden maahantuloa esimerkiksi nopeutetuilla lupa- ja viisumimenettelyillä, vapautuksilla yleisistä maahanmuuttoedellytyksistä ja työmarkkinatesteistä, tiedotuskampanjoilla ja muilla kannustimilla. Näissä jäsenvaltioissa sovellettavat järjestelyt vaihtelevat pistejärjestelmistä työnantajien johtamiin, kysyntävetoisiin järjestelmiin.

Useissa tällaisia kansallisia järjestelyjä toteuttavissa jäsenvaltioissa erittäin pätevien työntekijöiden osuus maahanmuuttajaväestöstä on korkeampi²⁵ kuin joissakin niistä jäsenvaltioista, joissa ei toteuteta tällaisia toimenpiteitä²⁶.

Taulukosta 3 käy ilmi, että erittäin päteviä työntekijöitä koskevien kansallisten järjestelyjen olemassaolo saattaa vaikuttaa joidenkin jäsenvaltioiden myöntämien EU:n sinisten korttien

¹⁸ 'Mangelberufe': ammatit, joiden on Saksassa määritelty olevan erityisesti työvoiman tarpeessa.

¹⁹ 'Regelberufe': kaikki muut ammatit.

²⁰ Kolmen henkilön sukupuoli ei ole tiedossa.

²¹ Lisätietoja: EMN Study, Attracting Highly Qualified and Qualified Third-Country Nationals, Synthesis Report, 2013, s. 16–21. http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/networks/european_migration_network/reports/docs/emn-studies/attracting/emnsr_attractinghqworkers_finalversion_23oct2013_publication.pdf

²² BE, EE, FI, EL, IT, LT, LU, SK, SI ja SE ovat sisällyttäneet asiaa koskevia säännöksiä osaksi laajempaa maahanmuuttopolitiikkaa. AT, CZ, DE, ES, FR, NL ja PT ovat ottaneet käyttöön erittäin päteviä muuttajia koskevia erillisiä järjestelyjä.

²³ Esim. ylin johto ja muu johtohenkilöstö, tutkijat ja tiedemiehet tai yrityksen sisäisen siirron saajat.

²⁴ Esim. tieto- ja viestintäteknologia, terveydenhuolto, korkeakoulut, rahoituspalvelut tai tekninen ala.

²⁵ Esimerkiksi Ruotsissa 47 prosenttia maahanmuuttajista luokiteltiin vuonna 2012 UNESCO:n kansainvälisen koulutusluokituksen (ISCED) tasolle 5–6 (yliopisto- ja/tai tohtorintutkinto) ja 35 prosentilla oli työpaikka, joka vastasi maailmanlaajuisen ammattiluokituksen (ISCO) ryhmiä 1–3 (johtajat, erityisasiantuntijat ja asiantuntijat). Luxemburgissa 54 prosenttia kuului ISCED-luokituksen tasolle 5–6 ja 53 prosenttia ISCO-luokituksen tasolle 1–3.

²⁶ CY, IT, LV, MT ja PL ovat maita, joihin ei saavu suhteessa korkeampaa osuutta erittäin päteviä muuttajia, paitsi CY, jossa 28 prosenttia luokiteltiin vuonna 2012 ISCED-tasolle 5–6.

määrään. Vuonna 2012 Alankomaissa myönnettiin 5 514 kansallista lupaa, mutta vain yksi sininen kortti, Ranskassa vastaavat luvut olivat 3 030 ja 77; Itävallassa 1 158 ja 124; Espanjassa 1 136 ja 461 ja Suomessa 748 ja 2.

Merkittäviä poikkeuksia päinvastaiseen suuntaan ovat Saksa, jossa myönnettiin 210 kansallista lupaa mutta 2 584 sinistä korttia, Luxemburg (21 kansallista lupaa ja 183 sinistä korttia) ja Romania, jossa ei myönnetty lainkaan kansallisia lupia mutta 46 sinistä korttia.

1.3. Maahan päästettävien henkilöiden lukumäärä (6 artikla)

Useimmat jäsenvaltiot eivät ole määritelleet maahan päästettävien erittäin pätevien työntekijöiden määrää, mutta jotkut niistä²⁷ ovat ottaneet tämän mahdollisuuden käyttöön Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 79 artiklan 5 kohdan mukaisesti. Kyseiset jäsenvaltiot ovat soveltaneet maahan päästettävien henkilöiden lukumäärän määrittämiseksi erilaisia lähestymistapoja. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava, jos ne toteuttavat toimenpiteitä maahan päästettävien henkilöiden lukumäärän määrittämiseksi²⁸.

Joissakin jäsenvaltioissa²⁹ maahan päästettävien henkilöiden lukumäärä lasketaan prosenttiosuutena maan työvoimasta tai väestöstä taikka suhteessa työttömyysasteeseen tai työmarkkinoiden tarpeisiin, joskus myös alueittain ja erikoisaloittain. Useissa jäsenvaltioissa³⁰ asiaan liittyvät ministerit määrittävät maahan päästettävien henkilöiden lukumäärän yhden tai kahden vuoden välein.

Vain kaksi jäsenvaltiota on ilmoittanut komissiolle maahan päästettävien henkilöiden lukumäärästä³¹.

1.4. Eettinen rekrytointi (3 artiklan 3 kohta ja 8 artiklan 4 kohta)

Yksikään jäsenvaltio ei ole tehnyt kolmannen maan kanssa sopimusta, jossa lueteltaisiin ammatit, jotka eivät saisi kuulua tämän direktiivin soveltamisalaan, tarkoituksena varmistaa eettinen rekrytointi henkilöstön puutteesta kärsivillä aloilla kehitysmaissa.

Belgia, Kypros, Saksa³², Kreikka, Luxemburg ja Malta ovat sisällyttäneet kansalliseen lainsäädäntöön mahdollisuuden hylätä hakemus eettisen rekrytoinnin varmistamiseksi tällaisilla aloilla. Tätä säännöstä käyttävien jäsenvaltioiden on ilmoitettava päätöksistään³³. Näistä syistä tapahtuneista hakemusten hylkäyksistä ei ole saatu ilmoituksia.

Koska EU:n sinisiä kortteja myönnetään vähiten kehittyneistä maista tuleville erittäin päteville muuttajille toistaiseksi vain vähäisessä määrin, aivovuodon riski on näissä maissa pieni. Sen sijaan keskitulotason kehitysmaihin saattaa kohdistua suurempi riski. Jotkin jäsenvaltiot³⁴ pyrkivät ehkäisemään aivovuotoa ja osaamiskiertoa kansallisella lainsäädännöllä, kahdenvälisillä sopimuksilla ja/tai yhteistyöllä alkuperämaiden kanssa.

²⁷ BG, CY, EE, EL, HU, MT, RO ja SI.

²⁸ Direktiivin 20 artiklan 1 kohta.

²⁹ BG, EE, EL, HU ja MT.

³⁰ EE, EL, HU, MT ja RO. Kypros kieltää erittäin pätevien työntekijöiden maahantulon, mutta ministerineuvosto voi poikkeustapauksissa sallia sen ala-, ammatti-, erikoisala- ja/tai alkuperämaakohtaisesti (uudelleentarkastelu mahdollinen vuoden kuluttua).

³¹ CY: lukumääräksi määritetty tällä hetkellä nolla; EL: koska kysyntää ei ole ollut, Kreikka ei ole vielä ottanut aktiiviseen käyttöön järjestelmänsä, jossa ministerin päätöksellä määritetään kolmansien maiden kansalaisten käytettävissä olevien korkeaa pätevyyttä edellyttävien työpaikkojen enimmäismäärä.

³² Saksa on varautunut mahdollisuuteen käyttää tätä poikkeusta asetuksella (ei käytössä tällä hetkellä).

³³ Direktiivin 20 artiklan 1 kohta ja 8 artiklan 4 kohta.

³⁴ Lähde: EMN Study, Attracting Highly Qualified and Qualified Third-Country Nationals, Synthesis Report, 2013, s. 23.

2. DIREKTIIVIN SAATTAMINEN KANSALLISEN LAINSÄÄDÄNNÖN OSAKSI JÄSENVALTIOISSA

2.1. Määritelmät (2 artikla)

Useimmat jäsenvaltiot ovat sisällyttäneet 'korkeaa pätevyyttä vaativan työn', 'korkean ammattipätevyyden', 'korkea-asteen tutkinnon', 'ammattikokemuksen' ja 'säännellyn ammatin' määritelmät lainsäädäntöönsä. Tosin terminologiassa ja soveltamisalassa esiintyy vaihtelua, samoin kuin liittovaltiomuotoisten jäsenvaltioiden sisällä.

Saksa³⁵, Viro, Kreikka, Espanja, Ranska, Liettua, Luxemburg, Malta, Puola, Portugali, Ruotsi ja Slovakia ovat ottaneet käyttöön poikkeuksen, jonka mukaisesti vähintään viiden vuoden soveltuva ammattikokemus, jonka taso on verrattavissa korkea-asteen tutkintoon, riittää näytöksi korkeasta ammattipätevyydestä³⁶.

2.2. Maahantulon perusteet ja palkkakynnys (5 artikla)

Kaikissa jäsenvaltioissa edellytetään voimassa olevaa työsopimusta tai sitovaa työtarjousta, mutta Saksa ja Latvia eivät nimenomaisesti vaadi yhden vuoden vähimmäispituutta³⁷.

Kaikissa jäsenvaltioissa edellytetään voimassa olevaa matkustusasiakirjaa, mutta vain Kypros, Kreikka, Suomi, Liettua, Malta, Portugali ja Ruotsi ovat käyttäneet mahdollisuutta vaatia, että matkustusasiakirjan voimassaoloaika kattaa vähintään oleskeluluvan alkuperäisen voimassaoloajan. Direktiivin mukaisesti kaikissa jäsenvaltioissa edellytetään sairausvakuutusta, paitsi Espanjassa, jossa ei ole asiaa koskevaa säännöstä. Useimmissa jäsenvaltioissa myös vaaditaan, ettei hakija ole uhka yleiselle järjestykselle, turvallisuudelle tai kansanterveydelle³⁸.

Suurin osa jäsenvaltioista on käyttänyt 5 artiklan 2 kohtaan sisältyvää mahdollisuutta vaatia hakijaa ilmoittamaan osoitteensa jäsenvaltion alueella³⁹. Itävalta, Belgia ja Alankomaat edellyttävät myös osoitteenmuutosten ilmoittamista. Italia ja Luxemburg edellyttävät näyttöä asianmukaisesta asunnosta.

Direktiivin 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti useimmat jäsenvaltiot määrittävät palkkakynnyksen nimellisesti 1,5 kertaa keskimääräisen bruttovuosipalkan suuruiseksi. Jotkut niistä ovat käyttäneet direktiivin mukaista korkeamman palkkakynnyksen mahdollisuutta⁴⁰. Suurin osa jäsenvaltioista on sisällyttänyt lainsäädäntöönsä laskentamenetelmän⁴¹. Latvia, Viro, Unkari, Slovakia ja Liettua laskevat kynnysarvon keskimääräisen bruttokuukausipalkan pohjalta. Jotkin jäsenvaltiot käyttävät kynnysarvon laskemisessa keskimääräisen bruttovuosipalkan sijaan muita kaavoja tai kriteerejä⁴². Suurin osa jäsenvaltioista näyttää

---

³⁵ Saksa on varautunut mahdollisuuteen käyttää tätä poikkeusta asetuksella (ei käytössä tällä hetkellä).

³⁶ Maltassa vaaditaan vähintään 10 vuoden ammattikokemus.

³⁷ Italia edellyttää asiantuntijoiden kuuluvan kansallisen ISTAT CP2011 -ammattiluokituksen tasolle 1, 2 tai 3.

³⁸ Paitsi LU (ei uhkaa kansainvälisille suhteille) ja RO (ei rikosrekisteriä ja terveytensä puolesta sopiva toimimaan kyseisessä työssä).

³⁹ Paitsi EL, FI, PT ja SE.

⁴⁰ RO (nelinkertainen palkka) ja LT (kaksinkertainen palkka).

⁴¹ Paitsi NL ja PL: tarkka määrä, joka indeksoidaan ja ilmoitetaan vuosittain.

⁴² Esim. DE: palkan taso vastaa kahta kolmasosaa yleisen eläkevakuutusjärjestelmän vuotuisen maksuosuuden enimmäismäärästä (joka on yhteydessä keskimääräiseen bruttopalkkaan); IT: kolminkertainen määrä verrattuna terveydenhuoltomenoihin osallistumisesta vapautuksen vähimmäistasoon; PT: 1,5 kertaa kansallinen keskimääräinen bruttovuosipalkka tai kolminkertainen indeksoidun sosiaaliluen (IAS) määrä.

käyttävän palkkakynnyksen määrittämisessä kansallisia tietoja. Jäsenvaltioita kehoitetaan käyttämään Eurostatin tietoja⁴³ vähintäänkin viitearvona⁴⁴.

Jäsenvaltioiden on määritettävä ja julkistettava asianomaiset palkkakynnykset. Tarkasteltuaan EU:n maahanmuuttoportaaleissa⁴⁵ ja jäsenvaltioiden verkkosivuilla olevia tietoja komissio kuitenkin havaitsi, että monissa jäsenvaltioissa palkkakynnyksiä ei julkisteta eikä päivitetä, niistä on vaikea löytää tietoa tai ne ovat käytettävissä vain maan omalla kielellä⁴⁶. Jäsenvaltiot eivät ole ilmoittaneet komissiolle palkkakynnyksiä eivätkä niiden vuosittaisia päivityksiä. Direktiivissä komissiota kehoitetaan arvioimaan palkkakynnyksen asianmukaisuutta⁴⁷, mutta se voi suorittaa arvioinnin ainoastaan, jos kynnysarvot ilmoitetaan vuosittain.

Palkkakynnyksistä käytettävissä olevien tietojen vertailu Eurostatin ja OECD:n keskimääräisiä bruttovuosipalkkoja koskeviin tietoihin viittaa siihen, että joissakin jäsenvaltioissa kynnysarvo ei välttämättä vastaa vähimmäisvaatimusta 1,5-kertaisesta keskimääräisestä bruttovuosipalkasta (taulukko 4).

Kypros, Saksa, Viro, Kreikka, Espanja, Unkari, Luxemburg, Malta ja Portugali ovat saattaneet kansallisen lainsäädännön osaksi vaihtoehdon, jonka mukaan sovelletaan vähintään 1,2 kertaa keskimääräisen bruttovuosipalkan suuruista palkkakynnystä sellaisiin ammatteihin liittyvän työn osalta, joissa erityisesti tarvitaan siirtotyöläisiä ja jotka kuuluvat ISCO-pääryhmiin 1 ja 2. Vain Saksan, Viron, Unkarin ja Luxemburgin on havaittu todella hyödyntäneen tätä poikkeusmahdollisuutta määrittää alhaisempi palkkakynnys, vaikka niistä yksikään ei ole toimittanut komissiolle vaadittua vuosittaista luetteloa ammateista, joihin poikkeusta on päätetty soveltaa.

2.3. EU:n sinisen kortin voimassaoloaika (7 artiklan 2 kohta)

Jäsenvaltioiden on vahvistettava lainsäädännössään EU:n sinistä korttia koskeva vakiopituinen voimassaoloaika, jonka kesto on yhdestä neljään vuotta ja jota periaatteessa sovelletaan kaikkiin kyseisessä jäsenvaltiossa esitettyihin hakemuksiin ja kortin uusimisiin.

Poikkeuksena on tilanne, jossa työsopimus on voimassa lyhyemmän aikaa kuin vakiopituisen voimassaoloajan, jolloin EU:n sininen kortti myönnetään tai uusitaan työsopimuksen voimassaoloajaksi lisätynä kolmella kuukaudella. EU:n sinisen kortin vähimmäisvoimassaoloaika on yksi vuosi, koska tämä on tarvittavan työsopimuksen tai työtarjouksen vähimmäiskesto⁴⁸. Sinisen kortin uusimismahdollisuus sisältyy direktiiviin implisiittisesti ja ilman rajoituksia niin kauan kuin edellytykset täyttyvät⁴⁹.

EU:n sinisen kortin vakiovoimassaoloaika⁵⁰ on Bulgariassa, Kyproksessa, Espanjassa, Liettuassa, Maltassa ja Portugalissa yksi vuosi ja Belgiassa 13 kuukautta. Itävalta, Tšekki, Kreikka, Suomi, Italia, Luxemburg, Puola, Romania, Ruotsi ja Slovenia ovat määrittäneet ajan kahdeksi vuodeksi ja Viro kahdeksi vuodeksi kolmeksi kuukaudeksi. Ranskassa ja

⁴³ Eurostatin julkaisemat (työnantajakohtaiset) bruttovuosipalkkatiedot vähintään 10 työntekijää työllistävien yritysten osalta [earn_ses10_an]. Nämä tiedot kerätään joka neljäs vuosi ansiorakennetutkimuksen avulla, ja ne ovat vertailukelpoinen lähde koko EU:n alueella.

⁴⁴ Direktiivin 20 artiklan 3 kohta ja johdanto-osan 11 kappale.

⁴⁵ <http://ec.europa.eu/immigration/>

⁴⁶ Tiedot tarkistettiin helmikuussa 2014.

⁴⁷ Direktiivin 21 artikla.

⁴⁸ Direktiivin 5 artiklan 1 kohdan a alakohta.

⁴⁹ Direktiivin 7 artiklan 2 kohta, 8 artiklan 2 kohta, 9 artiklan 1–3 kohta, 11 artiklan 3 kohta, 14 artiklan 3 kohta ja 20 artiklan 2 kohta.

⁵⁰ Monissa jäsenvaltioissa EU:n sinisen kortin voimassaoloaika on kytketty työsopimuksen pituuteen lisätynä kolmella kuukaudella, ja niissä määritetään vakiopituisen voimassaoloajan sijaan enimmäisvoimassaoloaika (1–4 vuotta, Latviassa 5 vuotta). Tällä tavoin ei aseteta selkeää vakiopituista voimassaoloaikaa vaaditulla tavalla.

Slovakiassa vakiovoimassaoloaika on kolme vuotta ja Saksassa, Unkarissa ja Alankomaissa neljä vuotta. Latviassa aika on viisi vuotta.

Lähes kaikissa jäsenvaltioissa⁵¹ käytäntönä on, että, jos työsopimus tai sitova työtarjous on voimassa lyhyemmän aikaa kuin vakiopituisen voimassaoloajan, EU:n sininen kortti myönnetään tai uusitaan työsopimuksen voimassaoloajaksi lisättynä kolmella kuukaudella. Jos korttia uusittaessa työsopimusta on jäljellä alle vuosi, EU:n sininen kortti saatetaan myöntää alle vuoden pituiseksi ajaksi. Alkuperäinen, kestoltaan alle vuoden pituinen työsopimus tai työtarjous on hylättävä⁵². Italia on tehnyt eron toistaiseksi voimassaolevina tehtyjen työsopimusten, joiden kohdalla sinisen kortin voimassaoloaika määritetään kahdeksi vuodeksi, ja kaikkien muiden sopimusten välillä, joiden kohdalla kortin voimassaoloaika on työsopimuksen pituus lisättynä kolmella kuukaudella.

Kaikki jäsenvaltiot näyttävät mahdollistavan kortin uusimisen, mutta joissakin niistä⁵³ on määritetty uusituille korteille yhden vakiopituisen voimassaoloajan sijaan erilainen (pidempi) voimassaoloaika kuin alkuperäiselle EU:n siniselle kortille. Ruotsi on rajoittanut alkuperäisen sinisen kortin ja sen pidennysten kumulatiivisen voimassaoloajan neljään vuoteen.

2.4. Työmarkkinatesti (8 artiklan 2 kohta)⁵⁴

Työmarkkinatestin toteuttamista koskevan vaihtoehdon ovat ottaneet kansalliseen lainsäädäntöönsä Itävalta, Belgia, Bulgaria, Kypros, Espanja, Unkari, Italia, Luxemburg, Malta, Puola, Slovakia ja Slovenia. Useimmat muut jäsenvaltiot⁵⁵ ovat valinneet vaihtoehdon, jossa tarkistetaan, voiko kyseisen avoimen työpaikan täyttää kansallisella tai EU:n työvoimalla.

2.5. EU:n sinisen kortin peruuttaminen tai uusimatta jättäminen (9 artikla)

Lähes kaikki jäsenvaltiot⁵⁶ soveltavat mahdollisuutta peruuttaa EU:n sininen kortti tai jättää se uusimatta yleiseen järjestykseen, yleiseen turvallisuuteen tai kansanterveyteen liittyvistä syistä⁵⁷. Itävallassa, Belgiassa, Espanjassa, Suomessa, Ranskassa ja Italiassa asiasta säädetään yleisissä säännöksissä tai maahantulon edellytyksissä. Itävalta, Belgia, Bulgaria, Saksa, Viro, Italia, Alankomaat, Puola ja Slovakia ovat korvanneet direktiivissä käytetyn yleiseen järjestykseen viittaavan käsitteen '*public policy*' käsitteellä '*public order*', kun taas Itävalta, Belgia, Bulgaria, Kreikka, Ranska, Italia ja Puola eivät mainitse termiä '*kansanterveys*'.

Suurin osa jäsenvaltioista⁵⁸ on ottanut käyttöön vaihtoehdon, jonka mukaan EU:n sininen kortti peruutetaan tai jätetään uusimatta, jos kortin haltijalla ei ole hänen itsensä ja

---

⁵¹ Poikkeuksina BE, FR ja ES.

⁵² Direktiivin 5 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetty maahantulon edellytys on vähintään yhden vuoden voimassaoloaika. AT, BG, CY, DE, HU, LT ja LV eivät näytä lainsäädännössään edellyttävän työsopimukselta tai työtarjoukselta vähimmäisvoimassaoloaikaa.

⁵³ PT: aluksi 1 vuosi + 2 vuotta uusittuna; ES: aluksi 1 vuosi + 2 vuotta uusittuna; BE: aluksi 13 kuukautta + 3 vuotta uusittuna; EL: aluksi 2 vuotta + 3 vuotta uusittuna; EE: aluksi 2 vuotta 3 kuukautta + 4 vuotta 3 kuukautta uusittuna.

⁵⁴ Lisätietoja työmarkkinatesteistä: EMN Inform, Approaches and tools used by Member States to identify labour market needs, joulukuu 2013. http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/networks/european_migration_network/reports/docs/emn-studies/emn-informs/emn_inform_on_labour_market_tests_5dec2013_final.pdf; ja EMN Study, Intra-EU Mobility of third-country nationals, 2013, s. 35–37. http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/networks/european_migration_network/reports/docs/emn-studies/intra-eu-mobility/emn-synthesis_report_intra_eu_mobility_final_august_2013.pdf

⁵⁵ Paitsi CZ, DE, ES, FI, FR, LV, NL ja PT.

⁵⁶ Paitsi LV ja SI.

⁵⁷ Direktiivin 9 artiklan 3 kohdan a alakohta.

⁵⁸ BE, BG, CY, EE, EL, ES, FI, HU, IT, LT, LU, MT, NL, PT, RO ja SI.

perheenjäsentensä ylläpitoon riittäviä varoja ilman, että hänen on turvaututtava asianomaisen jäsenvaltion sosiaalihuoltojärjestelmään⁵⁹.

Belgia, Bulgaria, Kypros, Viro, Espanja, Unkari, Malta ja Puola soveltavat vaihtoehtoa peruuttaa sininen kortti tai jättää se uusimatta, jos asianomainen henkilö ei ole ilmoittanut osoitettaan⁶⁰. Kypros, Tšekki, Viro, Kreikka, Malta, Romania ja Slovakia ovat valinneet mahdollisuuden peruuttaa EU:n sininen kortti tai jättää se uusimatta tapauksissa, joissa kortin haltija hakee sosiaaliavustusta, edellyttäen, että jäsenvaltio on asianmukaisesti ilmoittanut tästä hänelle etukäteen kirjallisesti⁶¹.

2.6. Maahantuloa koskevat hakemukset (10 artikla)

Suurin osa jäsenvaltioista edellyttää, että EU:n sinistä korttia koskevan hakemuksen tekee muuttaja itse. Työnantajan tehtäväksi se on määritelty Kyproksessa, Espanjassa, Ranskassa, Italiassa ja Maltassa. Belgiassa ja Latviassa sekä muuttajan että työnantajan on tehtävä hakemus, kun taas Alankomaissa, Itävallassa, Portugalissa ja Sloveniassa hakemuksen voi tehdä joko muuttaja tai työnantaja. Itävallassa ja Alankomaissa hakemuksen voi esittää asianajaja.

Useimmat jäsenvaltiot⁶² ovat säätäneet, että hakemukset voidaan käsitellä joko hakijan ollessa kyseessä olevan jäsenvaltion ulkopuolella tai hänen jo oleskellessaan jäsenvaltiossa voimassa olevan oleskeluluvan tai pitkäaikaista oleskelua varten myönnetyn kansallisen viisumin haltijana⁶³. Suurin osa jäsenvaltioista⁶⁴ on ottanut käyttöön poikkeuksen, jonka mukaan hakemuksen voi jättää, vaikka hakijalla ei olisi voimassa olevaa oleskelulupaa mutta hän on laillisesti jäsenvaltion alueella (10 artiklan 3 kohta). Luxemburg ja Ruotsi soveltavat 10 artiklan 4 kohdan mukaista standstill-poikkeusta, jonka mukaan hakemus voidaan jättää ainoastaan niiden alueen ulkopuolelta⁶⁵.

2.7. Menettelylliset takeet (11 artikla)

Useimmissa jäsenvaltioissa päätös koko EU:n sinistä korttia koskevasta hakemuksesta on tehtävä ja annettava kirjallisesti tiedoksi hakijalle 90 päivän kuluessa hakemuksen jättämisestä⁶⁶, mutta joissakin maissa on asetettu lyhyempiäkin määräaikoja: 60 päivää (Viro, Liettua ja Portugali sekä monimutkaisten tapausten osalta Slovakia ja Puola), 56 päivää (Itävalta), 45 päivää (Espanja), 30 päivää (Latvia, Romania ja Slovenia sekä selkeiden tapausten osalta Slovakia ja Puola) ja 7 päivää (Bulgaria). Useimmissa jäsenvaltioissa on määritetty seuraukset, joita päätöksen tekemiselle asetetun määräajan ylittymisestä aiheutuu⁶⁷, tosin Belgia, Kreikka, Italia ja Puola ovat säätäneet myös mahdollisuudesta jatkaa määräaika.

Niitä tapauksia varten, joissa hakemus on puutteellinen, on useimmissa jäsenvaltioissa asetettu määräaika lisätietojen toimittamiselle ja säädetty hakemuksen käsittelyn määräajan

⁵⁹ Direktiivin 9 artiklan 3 kohdan b alakohta.

⁶⁰ Direktiivin 9 artiklan 3 kohdan c alakohta.

⁶¹ Direktiivin 9 artiklan 3 kohdan d alakohta.

⁶² Paitsi Bulgariassa, jossa hakemus voidaan tehdä ainoastaan maan alueella.

⁶³ Kreikka edellyttää viisumia koskevaa ennakkohakemusta maan ulkopuolelta käsin ja sen jälkeen virallista hakemusta maan alueella ja viisumia sinisen kortin myöntämistä varten.

⁶⁴ Paitsi BG, EL, ES, FR, IT, LV, PL ja RO.

⁶⁵ Vaikuttaa siltä, että Luxemburgissa ja Ruotsissa oli voimassa vastaava kansallinen säännös jo ennen direktiivin antamista.

⁶⁶ BE, CY, CZ, DE, EL, FI, FR, IT, HU, LU, MT, NL ja SE.

⁶⁷ CY: muutoksenhaku mahdollinen ainoastaan korkeimmasta oikeudesta viranomaisen laiminlyönnin vuoksi, perustuslain 146 §; HU: ainoastaan yleinen hallintolainsäädäntö: valvova viranomainen tutkii asian ja määrää alemman viranomaisen tekemään päätöksen kahdeksan päivän kuluessa; lisäksi maksu korvataan, jos viivästyksen ei voida katsoa johtuvan hakijasta.

kulumisen keskeytymisestä. Kaikissa jäsenvaltioissa säädetään hakemuksen hylkäämisen, kortin uusimatta jättämisen tai peruuttamisen antamisesta tiedoksi kirjallisesti sekä asetetaan määräajat muutoksenhakumenettelyjen käynnistämiseksi.

2.8. Oikeudet

Pääsy työmarkkinoille (12 artikla)

Jäsenvaltioiden enemmistö⁶⁸ on ottanut käyttöön vaihtoehdon, jossa ensimmäisten kahden vuoden ajan sovelletun rajoitetun työmarkkinoille pääsyn jälkeen sinisen kortin haltijoille myönnetään korkeaa pätevyyttä vaativan työn tekemisen osalta kyseisen maan kansalaisiin verrattuna yhdenvertainen kohtelu.

Lähes kaikki jäsenvaltiot⁶⁹ edellyttävät työnantajan vaihtumiseen ensimmäisten kahden vuoden aikana toimivaltaisten viranomaisien lupaa. Monissa jäsenvaltioissa⁷⁰ vaaditaan lisäksi ilmoittamaan maahantulon edellytyksiin vaikuttavista muutoksista tai hankkimaan etukäteen niitä koskeva lupa.

Tilapäinen työttömyys (13 artikla)

Suurin osa jäsenvaltioista on saattanut tilapäistä työttömyyttä koskevat säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöään. Joissakin niistä sovelletaan edullisempia säännöksiä tai rajoitetaan säännösten soveltaminen tahattomaan työttömyyteen.

Yhdenvertainen kohtelu (14 artikla)

Yhdenvertaista kohtelua koskevia säännöksiä sovelletaan useimmissa jäsenvaltioissa, vaikkakin soveltamisalassa on vaihtelua, kaikissa jäsenvaltioissa ei ole erikseen saatettu eräitä säännöksiä osaksi kansallista lainsäädäntöä ja jotkut niistä soveltavat edullisempia säännöksiä⁷¹.

Kypros, Saksa, Kreikka, Espanja, Suomi, Luxemburg, Malta, Puola ja Romania soveltavat vaihtoehtoa, jonka mukaan voidaan asettaa koulutukseen ja ammatilliseen koulutukseen sekä tavaroiden ja palvelujen saatavuuteen liittyviä rajoituksia. Itävalta, Belgia, Kypros, Tšekki, Saksa, Kreikka, Suomi, Liettua, Luxemburg, Malta, Alankomaat, Puola ja Romania ovat ottaneet käyttöön mahdollisuuden asettaa yliopistoon ja toisen asteen jälkeiseen koulutukseen pääsulle tiettyjä ennakkovaatimuksia.

Enemmistö jäsenvaltioista⁷² ei ole hyödyntänyt mahdollisuutta rajoittaa yhdenvertaista kohtelua, kun EU:n sinisen kortin haltija muuttaa toiseen jäsenvaltioon eikä sinisen kortin myöntämisestä ole vielä tehty myönteistä päätöstä.

Perheenjäsenet (15 artikla)

Vuonna 2012 sinisen kortin haltijoiden perheenjäsenille myönnettiin yhteensä 1 107 oleskelulupaa. Vuonna 2013 Saksaan saapui ainakin 1 421 puolisoa ja 899 lasta, jotka seurasivat sinne EU:n sinisen kortin haltijaa⁷³. Suuri enemmistö sinisen kortin haltijoista on kuitenkin alle 35-vuotiaita, eivätkä he välttämättä ole vielä perustaneet perhettä⁷⁴. Komissio jatkaa tilanteen analysoimista.

⁶⁸ Paitsi BE, BG, CY, CZ, EL, LV, MT, PL ja SE.

⁶⁹ Paitsi FI ja FR.

⁷⁰ Paitsi DE, EE, ES, FI, FR, HU, IT, LT ja SK.

⁷¹ Komissio analysoi tilannetta edelleen ja pyytää jäsenvaltioilta selvennyksiä.

⁷² Paitsi CY, EL, FR, MT ja SK.

⁷³ Alustavat tiedot vuoden 2013 yhdeksältä ensimmäiseltä kuukaudelta (Euroopan muuttoliikeverkoston satunnainen kysely, vastausten määräaika oli 20.2.2014).

⁷⁴ Saksassa vuonna 2013 alle 35-vuotiaita kortin haltijoita oli 6 716 (75,56 %).

EU:n alueella pitkään oleskelleen henkilön asema (16 ja 17 artikla)

Itävalta, Bulgaria, Kypros, Saksa, Viro, Espanja, Kreikka, Liettua, Malta, Latvia, Alankomaat ja Romania ovat päättäneet soveltaa 16 artiklan 5 kohdassa säädettyä mahdollisuutta rajoittaa poikkeuksia direktiivin 2003/109/EY säännöksistä yhteisön alueelta poissaolojaksojen osalta.

2.9. Oleskelu muissa jäsenvaltioissa (18 ja 19 artikla)

Jos EU:n sinisen kortin haltija haluaa muuttaa toiseen jäsenvaltioon oleskeltuaan ensimmäisessä jäsenvaltiossa laillisesti 18 kuukautta, hänen on haettava toista EU:n sinistä korttia kyseisessä toisessa jäsenvaltiossa. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että tuolloin suoritetaan uusi arviointi siitä, täyttääkö sinisen kortin haltija toisessa jäsenvaltiossa sovellettavat edellytykset.

Jäsenvaltioiden soveltamat maahantuloedellytykset vaihtelevat jonkin verran, ja palkkakynnyksissä on huomattavia eroja.

Toistaiseksi ei pystytä arvioimaan, mitä vaikutuksia EU:n sinisellä kortilla on EU:n sisäiseen liikkuvuuteen, sillä liikkuvuuden edellytyksenä oleva 18 kuukauden oleskelu ei ole vielä täyttynyt merkittäväällä osalla sinisen kortin haltijoista.

3. PÄATELMÄT JA JATKOTOIMET

Jäsenvaltioiden myöntämien sinisten korttien määrä vaihtelee huomattavasti. Jäsenvaltion koolla ja taloustilanteella voi olla vaikutusta sen vetovoimaan, mutta tämä pelkästään ei riitä selittämään suuria eroja. Yhtenä taustatekijänä voi olla myös se, että jäsenvaltiot ovat valinneet varsin erilaisia toimintalinjoja sinistä korttia koskevien säännösten soveltamisessa ja sen hyödyntämisen edistämisessä.

Sinistä korttia koskevasta direktiivistä sovittiin ja se annettiin ennen Lissabonin sopimuksen voimaantuloa. Tuolloin sovelletussa päätöksentekojärjestelmässä vaadittiin yksimielisyyttä neuvostossa nykyisen määränemmistön sijaan, eikä Euroopan parlamentilla vielä ollut lainsäätäjän asemaa. Tämän vuoksi komission ehdotuksesta jouduttiin käymään pitkät ja vaikeat neuvottelut. Tuloksena oli direktiivi, jossa esitetään ainoastaan vähimmäisvaatimukset ja jäsenvaltioille jätetään paljon liikkumavaraa lukuisilla ”jäsenvaltiot voivat” -muotoiluilla ja viittauksilla kansalliseen lainsäädäntöön.

Monissa jäsenvaltioissa EU:n sinisen kortin kanssa kilpailevat erittäin pätevien muuttajien houkuttelemiseksi luodut kansalliset järjestelyt, ja nämä järjestelyt ovat myös keskinäisessä kilpailuasetelmassa. Joissakin jäsenvaltioissa on kuitenkin tehty tietoinen valinta asettaa EU:n sininen kortti etusijalle, mikä myös näkyy myönnettyjen korttien määrässä. Osassa jäsenvaltioista suositaan kansallista järjestelyä.

Vaikka sinisten korttien lukumäärä kasvoi useimmissa jäsenvaltioissa vuosien 2012 ja 2013 välillä, on liian aikaista vetää johtopäätöksiä EU:n sinisen kortin vaikutuksesta erittäin pätevien muuttajien houkuttelemiseen EU:hun. Komissio on huolissaan direktiivin kansallisen lainsäädännön osaksi saattamisesta ilmenneistä puutteista, yhdenmukaisuuden vähäisyydestä ja EU:n sisäisen liikkuvuuden rajoitetuista oikeuksista ja suoranaisten esteistä.

Tämän tiedonannon yhteydessä on käynyt ilmi, että jäsenvaltiot ovat yleisesti laiminlyöneet direktiivin soveltamista koskevien tietojen ja toimenpiteiden ilmoittamisen. Tämä koskee esimerkiksi maahan päästettävien henkilöiden lukumäärää, työmarkkinatestejä, eettistä rekrytointia ja palkkakynnystä⁷⁵. Luotettavien, yksityiskohtaisten ja ajantasaisten tietojen

---

⁷⁵ Direktiivin 5 artiklan 5 kohta ja 20 artiklan 1 kohta (6 artiklan, 8 artiklan 2 kohdan, 8 artiklan 4 kohdan ja 18 artiklan 6 kohdan osalta) sekä 22 artikla (16, 18 ja 20 artiklan osalta).

saatavuus on olennaisen tärkeää EU:n sinisen kortin järjestelmän toimivuuden takaamiseksi (esim. EU:n sisäisen liikkuvuuden osalta) ja sen vetovoiman arvioimiseksi.

Direktiivin saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä on ilmennyt tiettyjä puutteita. Komissio aikoo tehostaa toimiaan sen varmistamiseksi, että direktiivi pannaan moitteettomasti täytäntöön koko EU:n alueella. Määräajan umpeuduttua kolme vuotta sitten nyt on korkea aika ottaa direktiivi käyttöön kaikilta osin. Tähän pääsemiseksi komissio järjestää tapaamisia jäsenvaltioiden kanssa ja käyttää tarvittaessa perussopimuksen mukaisia toimivaltuuksiaan.

Lopuksi voidaan todeta, että potentiaalisille erittäin päteville muuttajille ja työnantajille kohdennettua tiedotusta EU:n sinisestä kortista olisi tehostettava. Komissio pyrkii hyödyntämään mahdollisimman tehokkaasti jo olemassa olevia verkkosivuja, kuten EU:n maahanmuuttoportaalia, ja rohkaisee jäsenvaltioita parantamaan tiedonlevitystä ja käyttämään tiedotuksessa myös muita kanavia.

Toistaiseksi käytettävissä olevien tietojen perusteella ja direktiivin lyhyen soveltamisajan vuoksi siihen ei ehdoteta tässä vaiheessa muutoksia.

Taulukko 1: EU:n siniset kortit vuosina 2012 ja 2013

EU:n siniset kortit päätöstyypeittäin							EU:n sinisen kortin haltijoiden perheenjäsenet, joille on myönnetty maahanpääsy, päätöstyypeittäin						
	Myönnetty		Uusittu		Peruutettu			Myönnetty		Uusittu		Peruutettu	
	2012	2013	2012	2013	2012	2013		2012	2013	2012	2013	2012	2013
Yhteensä	3 664	15 261	146	170	1	0		1 107	2	108	0	0	0
BE	0	5	:		:			0		0		0	
BG	15	25	0		0			5		0		0	
CZ	62	74	1	25	0			35		0		0	
DE	2 584	14 197	0		:			270		0		:	
EE	16	12	0	0	0	0		18	2	0	0	0	0
EL	0	0						:		:		:	
ES	461	e.v.s.	91		0			385		82		0	
FR	126	304	49	133				:		:		:	
IT	6	112	:		:			:		:		:	
CY	0	0	0		0			0		0		0	
LV	17	13	0	12	0			8		0		0	
LT	voimaan 2013	40											
LU	183	306	0		0			223		0		0	
HU	1	3	0		0			0		0		0	
MT	0	e.v.s.	0		0			0		0		0	
NL	1	e.v.s.	0		0			0		0		0	
AT	124	e.v.s.	5		0			155		25		0	
PL	2	27	0		0			0		0		0	
PT	2	e.v.s.	0		0			0		:		:	
RO	46	119	0		0			:		:		:	
SI	9	e.v.s.	0		1			3		1		0	
SK	7	8	0		0			5		0		0	
FI	2	5	0		0			0		0		0	
SE	voimaan 2013	2		0		0		0		0		0	0
HR	voimaan 2013	9											

Lähteet:

Eurostat, EU:n siniset kortit eriteltyinä päätöstyyppin, ammatin ja kansalaisuuden mukaan [migr_resbc1]; EU:n sinisen kortin haltijoiden perheenjäsenet, joille on myönnetty maahanpääsy, päätöstyyppin ja kansalaisuuden mukaan eriteltyinä [migr_resbc2], tilanne 16.4.2014.

Vuoden 2013 tiedot: Euroopan muuttoliikeverkoston satunnainen kysely (vastausten määräaika 20.2.2014); suorat yhteydet useiden jäsenvaltioiden kanssa.

Huomautuksia vuoden 2013 tiedoista:

LT, RO: alustavia tietoja.

e.v.s.: ei vielä saatavilla.

Taulukko 2: EU:n siniset kortit kansalaisuuden mukaan vuonna 2012

Yhteensä	3 664		
Aasia	1 886		
		Etelä-Aasia ⁷⁶	869
		Itä-Aasia ⁷⁷	489
		Länsi-Aasia ⁷⁸	410
		Kaakkois-Aasia ⁷⁹	99
		Keski-Aasia ⁸⁰	19
Pohjois- ja Etelä-Amerikka	783		
		Pohjois-Amerikka ⁸¹	380
		Etelä-Amerikka ⁸²	278
		Keski-Amerikka ⁸³	118
		Karibia ⁸⁴	7
Eurooppa	690		
		Itä-Eurooppa ⁸⁵	463
		Etelä-Eurooppa ⁸⁶	227
Afrikka	252		
		Pohjois-Afrikka ⁸⁷	174
		Keski-Afrikka ⁸⁸	35
		Eteläinen Afrikka ⁸⁹	18
		Länsi-Afrikka ⁹⁰	15
		Itä-Afrikka ⁹¹	10
Oseania⁹²	38		
Muut	15		
		Ei tiedossa	9
		Kansalaisuudeton	6

Lähde: Eurostat, EU:n siniset kortit jaoteltuina päätöstyypin, ammatin ja kansalaisuuden mukaan [migr_resbc1].

⁷⁶ Afganistan, Bangladesh, Intia, Iran, Nepal, Pakistan, Sri Lanka.

⁷⁷ Kiina (mukaan lukien Hongkong), Japani, Mongolia, Pohjois-Korea, Etelä-Korea, Taiwan.

⁷⁸ Armenia, Azerbaidžan, Georgia, Irak, Israel, Jordania, Libanon, Saudi-Arabia, Syyria, Turkki, Yhdistyneet arabiemiirikunnat, Jemen.

⁷⁹ Kambodža, Indonesia, Malesia, Filippiinit, Singapore, Thaimaa, Vietnam.

⁸⁰ Kazakstan, Kirgisia, Tadžikistan, Uzbekistan.

⁸¹ Kanada, Yhdysvallat.

⁸² Argentiina, Bolivia, Brasilia, Chile, Kolumbia, Ecuador, Guyana, Paraguay, Peru, Uruguay, Venezuela.

⁸³ Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Meksiko, Panama.

⁸⁴ Kuuba, Dominikaaninen tasavalta, Haiti, Trinidad ja Tobago.

⁸⁵ Valko-Venäjä, Moldova, Venäjä, Ukraina.

⁸⁶ Albania, Bosnia ja Hertsegovina, Kroatia, entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia, Kosovo (YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1244/99 mukaisesti), Montenegro, Serbia.

⁸⁷ Algeria, Egypti, Libya, Marokko, Sudan, Tunisia.

⁸⁸ Angola, Kamerun, Gabon.

⁸⁹ Etelä-Afrikka.

⁹⁰ Benin, Burkina Faso, Norsunluurannikko, Ghana, Mauritania, Nigeria, Senegal.

⁹¹ Etiopia, Madagaskar, Mauritius, Tansania, Sambia, Zimbabwe.

⁹² Australia, Uusi-Seelanti.

Taulukko 3: Vertailu korkeaa pätevyyttä vaativaa työtä koskeviin kansallisiin järjestelyihin

	Kansallisten järjestelyjen kautta myönnetyt ensimmäiset luvat					Siniset kortit	
	2008	2009	2010	2011	2012	2012	2013
Yhteensä	16 157	14 980	16 999	19 604	19 988	3 664	15 261
BE	3 577	1 202	106	119	98	0	5
BG				0	0	15	25
CZ		18	0	0	69	62	74
DE	96	119	122	177	210	2 584	14 197
EE			0	0	0	16	12
EL	0	0	0	0	0	0	0
ES	2 884	2 071	1 244	1 650	1 136	461	e.v.s.
FR	1 681	2 366	2 554	3 148	3 030	126	304
IT			1 984	1 563	1 695	6	112
CY	393	436	634	551	600	0	0
LV		85	114	97	106	17	13
LT			138	186	225	voimaan 2013	40
LU		96	74	102	21	183	306
HU				0	0	1	3
MT	0	0		0	0	0	e.v.s.
NL	6 411	4 895	5 531	5 594	5 514	1	e.v.s.
AT	827	575	668	868	1 158	124	e.v.s.
PL			12		314	2	27
PT	288	307	342	282	313	2	e.v.s.
RO				0	0	46	119
SI	0	0		0	0	9	e.v.s.
SK		0		0	0	7	8
FI				861	748	2	5
SE		2 810	3 476	4 406	4 751	voimaan 2013	2
HR						voimaan 2013	9

Lähteet:

Eurostat, EU:n siniset kortit eriteltyinä päätöstyyppin, ammatin ja kansalaisuuden mukaan [migr_resbc1], tilanne 16.4.2014.

Vuoden 2013 tiedot: Euroopan muuttoliikeverkoston satunnainen kysely (vastausten määräaika 20.2.2014); suorat yhteydet useiden jäsenvaltioiden kanssa.

Kansallisia järjestelyjä koskevat tiedot: Eurostat, palkallisen työn perusteet: erittäin pätevät työntekijät, ensimmäiset luvat palkallista työtä varten jaoteltuina perusteen, voimassaoloajan ja kansalaisuuden mukaan [migr_resocc], tilanne 17.2.2014; LT: Liettuan tasavallan sisäministeriön alainen maahanmuutto-osasto.

Huomautuksia vuoden 2013 tiedoista:

LT, RO: alustavia tietoja.

e.v.s.: ei vielä saatavilla.

Taulukko 4: Käytettävissä olevat palkkakynnystiedot ja suhde keskimääräiseen bruttovuosipalkkaan jäsenvaltioittain

